

А отъ горѣ слънцето спрѣло, пече ли, пече и трепкатъ орѣховитѣ посивели листа, сѣкашѣ на пещъ горѣща пламъка си люшка . . .

Къмъ хладната орѣхова сѣнка, овце съ клюмнали уши вървятъ и притискатъ се, блъскаатъ една съ друга съ натежали сѣнни глави . . .

Тамъ нѣкъдѣ край прѣстарѣлъ столѣтенъ орѣхъ, жита буйни се издигатъ и шушнатъ пълнитѣ имъ класове върѣдъ пладнената *мариня* . . .

2. Косачъ.

Широко грѣдъ извила зелена ливада и срѣдъ трѣвитѣ ѝ сочни цвѣтенце се червенѣе.

Поточе малко, игриво, край нея лудѣе и съ водитѣ си бистри трѣвичкитѣ лѣе . . .

Върѣдъ ливадата нацѣвтѣла съ дѣтелина червена, младъ косачъ коса извила и тихичко пѣе:

„Коси, косо, трѣвата миризлива, че вижѣ тамъ въ отерѣщната нива дѣвойка мила се смѣе . . .

„Коси, косичке, леко, бързо трѣвата миризлива, че слънцето вече отъ прѣваля грѣе!“

Младъ косачъ игриво косата извила, а трѣвицата зелена главица прѣвива . . .

Широко грѣдъ извила зелена ливада и край цвѣтенцата засмѣни, поточе се извила . . .

3. Край рѣката.

Бълбукатъ вълнички слѣдъ вълнички край коренитѣ на прѣгърбена върба и летятъ лекичко катъ облачета бѣли подгонени отъ тихия вѣтрецъ.

Подгонватъ се леко вълничка слѣдъ вълничка и съ капчици пѣнливи, кѣпятъ катъ сутринъ росата брѣговия цвѣтецъ . . .